

Recurs introdus la 5 februarie 2016 de Comunidad Autónoma de Galicia și Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 noiembrie 2015 în cauzele conexe T-463/13 și T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia și Retegal/Comisia

(Cauza C-70/16)

(2016/C 118/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Comunidad Autónoma de Galicia și Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (reprezentanți: F. J. García Martínez și B. Pérez Conde, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană și SES Astra

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții

- declararea ca admisibile și fondate a motivelor de recurs;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 26 noiembrie 2015, Comunidad Autónoma de Galicia și Retegal/Comisia, T-463/13 și T-464/13;
- soluționarea definitivă a acțiunii în anulare și admiterea concluziilor reclamantei din primă instanță în ceea ce privește Decizia Comisiei din 19 iunie 2013 privind ajutorul de stat SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] pus în aplicare de Regatul Spaniei pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate (cu excepția comunității autonome Castilla-La Mancha) ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv al recursului: eroare de drept constând în lipsa de coerență a dispozitivului hotărârii atacate în raport cu constatarea unor erori care viciază decizia atacată, care sunt invocate în al patrulea motiv de recurs și constau în calificarea și identificarea expresă a Retegal drept beneficiar direct al unui ajutor de stat ilegal și în cuantificarea sumei care trebuie să fie recuperată.

Prin intermediul acestui motiv, recurentele subliniază neregula vădită care afectează hotărârea atacată, care nu a preluat, în dispozitiv, constatarea erorilor denunțate recurs, care afectează decizia atacată [considerentele (193) și (194)], referitoare la situația specială a Galiciei, calificând și identificând în mod expres Retegal drept beneficiar direct al unui ajutor de stat ilegal și cuantificând suma care trebuie recuperată. Chiar dacă hotărârea atacată (punctul 153) anulează caracterul obligatoriu din punct de vedere juridic al acestei calificări greșite a Retegal drept beneficiar direct al ajutorului de stat [considerentul (193)] și cuantificarea eronată a sumei [considerentul (194)] a cărei recuperare este dispusă (în dispozitiv) prin decizia în litigiu, aspect cu care recurentele sunt de acord, Tribunalul nu reia această constatare explicită în dispozitivul hotărârii, în condițiile în care acțiunea introdusă viza anularea acestor constatări eronate cuprinse în decizia în litigiu, care au fost în mod corect și efectiv declarate ca fiind lipsite de caracter obligatoriu din punct de vedere juridic. Pentru motive de coerență internă între temeiurile în drept și dispozitiv, precum și pentru motive de logică și de securitate juridică, se impune admiterea în parte a acțiunii (pentru a evita conflicte ulterioare referitoare la interpretarea conținutului deciziei în litigiu în cadrul fazei de recuperare, precum în speță).

Al doilea motiv al recursului: eroare de drept decurgând din încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, constând în aceea că hotărârea atacată a considerat că erau îndeplinite condițiile pentru calificarea activității în cauză drept ajutor de stat.

Prin intermediul acestui motiv, recurentele solicită anularea hotărârii atacate întrucât aceasta conține o eroare de drept care constă în aceea că Tribunalul a efectuat un control care nu a respectat criteriile stabilite în jurisprudență pentru a verifica dacă erau îndeplinite toate condițiile prevăzute pentru a putea califica intervenția în cauză a autorităților publice din Galicia drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Deși Comisia a recunoscut în cursul procedurii că nu dispunea de informații suficiente, fiabile și exhaustive referitoare la situația specială a Galiciei, confirmând astfel eroarea de apreciere invocată de reclamante în cuprinsul acțiunii, hotărârea atacată statuează în mod eronat că comportamentul în cauză al Galiciei nu ar fi legat de exercitarea unor prerogative de autoritate publică (intervenție publică necesară în cazul constatării unei deficiențe a pieței în zona II, pentru a se asigura că cetățenii vor putea să continue să primească semnalul de televiziune după abandonarea televiziunii analogice) ci ar avea un caracter economic. Tribunalul ajunge la această concluzie întrucât a omis să verifice exactitatea materială a situației de fapt invocate de Comisie, în special faptul că rețeaua digitală a administrațiilor comunale nu era și nu este susceptibilă să facă obiectul unei exploatare comerciale. Hotărârea Tribunalului este de asemenea afectată de o eroare în măsura în care confirmă prezumția Comisiei potrivit căreia ar fi fost posibilă „furnizarea altor servicii” distincte de „serviciul de suport TDT” prin intermediul infrastructurii de suport care aparține administrației comunale, și aceasta în pofida faptului că o astfel de exploatare comercială este imposibilă din punct de vedere material și juridic.

Dacă s-ar fi realizat un control complet al elementelor concrete ale litigiului, în condițiile impuse de jurisprudența invocată, Tribunalul nu ar fi putut ajunge la o astfel de constatare întrucât infrastructura digitalizată în urma intervenției autorităților publice din Galicia în cauză nu putea și nici nu poate fi exploatată comercial, din cauza caracteristicilor sale tehnice (un simplu pilon și o cutie), a nivelului echipamentului (numai un echipament TDT) și a regimului juridic aplicabil (reglementare națională care permitea numai autorităților teritoriale să presteze serviciul de transmitere a semnalului de televiziune digitală terestră fără o contraprestație economică), astfel încât era imposibil să se considere că măsura intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Al treilea motiv al recursului: eroare de drept decurgând din încălcarea obligației de motivare a hotărârilor (articolul 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și articolul 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului) și a articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât hotărârea atacată a apreciat greșit caracterul selectiv al ajutorului.

Prin intermediul acestui motiv, recurentele subliniază faptul că hotărârea atacată (punctul 85), referitor la caracterul selectiv atribuit măsurii în cauză, este afectată de același viciu de motivare și de aceeași eroare de apreciere ca și decizia atacată [considerentul (113)] în măsura în care, fără a analiza viciul și eroarea invocate în acțiune și fără a răspunde la acestea, Tribunalul se limitează la a confirma, fără a-și exprima clar și fără ambiguitate raționamentul, poziția Comisiei în această privință, omițând prin aceasta nu numai să își îndeplinească obligația de motivare a hotărârilor, ci și analiza comparabilității necesară pentru a putea aprecia dacă ajutorul are sau nu are un caracter selectiv. Dacă Tribunalul nu ar fi omis această analiză obligatorie, s-ar fi constatat că situația administrațiilor comunale din zona II în Galicia și cea a altor „întreprinderi care utilizează alte tehnologii”, cum este intervenienta, nu sunt în niciun fel comparabile, din punct de vedere factual sau juridic, întrucât aceste alte „întreprinderi” nu prestau (în condițiile prevăzute de reglementarea națională: „fără o contraprestație economică”) serviciul de transmitere a semnalului de televiziune digitală către cetățenii care locuiesc în zona II în Galicia și nici nu erau obligate, nici nu aveau intenția să o facă.

Al patrulea motiv al recursului: eroare de drept referitoare la interpretarea articolului 14 TFUE și a articolului 106 alineatul (2) TFUE, a Protocolului 26 privind serviciile de interes general al TFUE și a jurisprudenței referitoare la acestea.

Acest motiv se împarte în trei aspecte, care evidențiază încălcarea articolului 14 TFUE și a articolului 106 alineatul (2) TFUE, a Protocolului 26 privind serviciile de interes general al TFUE și a jurisprudenței referitoare la acestea, în măsura în care Tribunalul efectuează, în hotărârea atacată, o interpretare eronată a dispozițiilor tratatului referitoare la SIEG. Primul aspect se întemeiază pe faptul că hotărârea atacată nu a ținut seama de puterea de apreciere de care statele membre dispun pentru a defini un SIEG, efectuând o interpretare, în speță, care implică neluarea în considerare și lipsirea de conținut a acestei puteri discreționare. Actul oficial care permitea intervenția autorităților publice conținea o definiție clară și precisă a misiunii de serviciu public și îndeplinea toate condițiile prevăzute de jurisprudență pentru a se putea considera că era vorba despre o definire a unui SIEG realizată în mod valabil. Al doilea aspect subliniază faptul că hotărârea atacată nu a evaluat existența unei erori vădite în definirea serviciului public și nu a constatat că definiția dată de autoritățile publice ar fi fost vădit eronată, deși Tribunalul a constatat că este în mod clar vorba despre o activitate care poate fi calificată drept SIEG din punct de vedere material. Prin intermediul celui de al treilea aspect, recurențele invocă erori de drept săvârșite de Tribunal atunci când a interpretat în mod greșit normele naționale care îl determină să considere că nu există o definiție clară și precisă a SIEG în sensul Hotărârii Altmark ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2014/489/UE a Comisiei din 19 iunie 2013 privind ajutorul de stat SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] pus în aplicare de Regatul Spaniei pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate (cu excepția comunității autonome Castilla-La Mancha) (JO 2014 L 217, p. 52).

⁽²⁾ Hotărârea din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415.

Recurs introdus la 12 februarie 2016 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 noiembrie 2015 în cauza T-461/13, Spania/Comisia

(Cauza C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- admiterea recursului și anularea Hotărârii Tribunalului din 26 noiembrie 2015 în cauza T-461/13, Spania/Comisia;
- anularea Deciziei 2014/489/UE ⁽¹⁾ a Comisiei din 19 iunie 2013 privind ajutorul de stat SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] pus în aplicare de Regatul Spaniei pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate (cu excepția comunității autonome Castilla-La Mancha);
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Eroare de drept referitoare la controlul statelor membre în ceea ce privește definirea și aplicarea unui serviciu de interes economic general. În ceea ce privește prima condiție stabilită în Hotărârea Altmark ⁽²⁾, Tribunalul a refuzat să verifice dacă Comisia examinase sau nu examinase toate elementele pertinente pentru aprecierea definiției unui serviciu de interes public. De asemenea, Tribunalul a omis să verifice dacă Comisia examinase sau nu examinase toate elementele pertinente pentru aprecierea respectării celei de a patra Condiții stabilite în Hotărârea Altmark. Astfel, Tribunalul a încălcat marja de apreciere de care dispune statul membru pentru a-și organiza serviciul public.